

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelătăie pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la:

Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articolele nepublicăți nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu litere garnond — și timbr de 30 cr pentru fiecare publicare.

Sibiu, 12 Ianuarie.

O telegramă din Petropole nă aduce scirea, că cu ocazia unei onomasticii bătrânlui împărat Wilhelm, tatăl Rusiei va merge la Berlin spre a felicită în persoană pe bătrânlui monarch, care cu 20 de ani a trecut preste etate, despre care protocol David a dîs că este: ostenele și durere. Tot din acel istorie se susține faima, că cu această ocazie va călători la Berlin și Majestatea Sa împărat și regale noastre Francisc Iosif I. Se vor întruni deci monarhii celor trei împărtășii mari, și se vor sfatui despre soartea milioanelor de popoare, care stau sub gloriosul lor sceptru.

Desei întâlniri a împăraților totdeuna urmăzează evenimente importante, de aceea lumea să dădeat a privi asemenea întâlniri, ca cele mai probabile dovedi pentru îsbucnirea de lucruri importante.

Cu cire-care îndrepățire se poate interpreta această scire mai cu seamă acumă, când toate semnele nu pun în vedere îsbucnirea unui răsboiu înfricoșat.

Stăm încă sub impresiunea ce ne a produs gigantică luptă a principelui de Bismarck în sensul imperial din incidentul reformei militare. Față cu îndărătnică ținută a parlamentului din marele imperiu cancelarul de fer a recurs la mijloacele extreme, a disolvat parlamentul, escrind alegeri noi. Ce se pună în cumpăna alegerilor prelungă autoritatea sa cea fără margini, și o autoritate, înaintea căreia să se închine toată suflarea nemțescă, principalele de Bismarck să folosă de autoritatea bătrânlui împărat, care numai dilele trecute și-a serbat aniversarea a optăcea, de când a intrat în armata nemțescă. Împăratul Wilhelm a primit votul, ca dat lui, pentru că parlamentul n'a incredere în el. Astfel presentat lucrul, toată lumea va recunoaște, că nime nu va mai putea cizea să vorbească contra septenatului, care a provocat disolvarea parlamentului.

Nu aceasta ne privesc pe noi. Împăratul Germaniei și-a exprimat durere pentru ținutul parlamentului cu considerare la pacea europeană. Numai aşa se poate impiedica îsbucnirea unui răsboiu, — a bătrânlui Wilhelm, — dacă se va primi proiectul prezentat de guvern. Numai atunci se va putea impiedica îsbucnirea răsboiului — a dîs prima autoritate militară în întregă Europa, maresalul Moltke, — dacă se va primi septenatul altcum de bună seamă vom avea răsboiu.

Guvernul a căutat cu proiectul; va se dica de bună seamă vom avea răsboiu.

Și pe când presa europeană se ocupă cu îngrăjire de cele petrecute în Berlin, diareile din Germania ne aduc scirea, că Franța cumpără în masă material pentru fabricarea de bombe exploatabile, cumpără în cantități enorme scănduri, pentru bacă dealungul graniței spre Germania.

Toate acestea po noi nu ne-ar atinge atât de simțitor, dacă noi la noi acasă am fi legați cu aceea legătură de interes, care ivorește din generație nisună, de a se susține situația actuală. O asemenea legătură de interes la noi nu există, din contră se urmăresc o politică de interes, care mai cu seamă în față încurcă situațiuni europene, trebuie se provoace conflict între cetățenii din patrie.

Sunt adecați contraste interesele popoarelor din Ungaria, și în diferite direcții va trebui să se manifesteze și nisună pentru susținerea, respective realizarea acestora.

Noi nici odată n'am umblat după popularitate, mai puțin am voit, ca pentru obositarea noastră nuncă pe acest spinos teren se fiu aplaudați. Drept aceea am înțint și ţinem că este de lipsă se spunem adeverul în toată gloriea lui, voință să vindecam rău.

Si este mare rău la noi mișcarea produsă cu era dualismului începând, și ajunsă la înalțimea cea mai mare posibilă a organizației reuniorilor de maghiarișare înceată. Întreaga politică internă de noi este îndreptată spre maghiarișare. Mai concret o formulat aceasta elita depășitorilor ardeleni din dieta Ungariei în o ședință ținută mai lately în capitala Ungariei. Când va succede se maghiarișăm. Ardealul cu trup și suflet cu tot, numai atunci este asigurată existența statului unguresc.

Aceasta este programa. Aceasta este nisună, acesta interesul, urmarit pe toate cale.

De sine se înțelege, că noi trebuie să declarăm, că interesul nostru este să reămânem ceea ce suntem, cu toate insușirile firei noastre și se ne desvoltăm în această direcție.

Conflictul este gata. Cetățean va trebui să lupte contra cetățeanului, biserică contra bisericii. Lupta este inversată, căci dintre toate luptele cea mai inversată este lupta de rasă.

Constatăm numai urmările naturale ale politicii urmărite la noi, și ne punem întrebarea: este oare lucru politic, este oare lucru chisipit, ratățial, ca în față încurcă situațiuni europene, când în fiecare moment putem fi puși în necesitatea imparativă, ca fiecare ungur să pună uneră lângă român, lângă sas, lângă sărbă, slovac spre a împre-

deca o năvălire asupra noastră? Este consultă a face se prindă rădăcină în fi acestui stat credința că acesta pentru noi este mama masteră. Literatura poporului român n'are nimă pentru mama masteră.

Este consultă să se facă o asemenea politică?

Revista politică.

Se apropie primăvara și ea poate va aduce mulți de pravă de pușcă. Cel puțin așa se pare, după cum se desvoală adi lucrurile în toate statele Europei. În Austro-Ungaria se dă mare pond proiectului pentru gloata. După cum vine scris în Viena, bărbății se ocupă în ruptul capului cu mijlociile și cu modul, cum are adecață, să se poarte evidență pentru gloata. Se vor face două proclamații. Prima proclamație a gloatei e destinată ca să se întregească locurile, cari ar rămâne goale la casă de a se începe vr'un răsboiu și dacă trupele vor fi depărtate. Proclamație intărită va cuprinde gloata, cari se vor privi ca și nesecă servisită, pe cari ministrul de răsboiu li va putea folosi spre a se întregi armata. Proclamație a două are de scop a chiama la arme pe gloata, cari se vor posta la diferite formațiuni teritoriale și vor da ajutor. Plasarea rolelor gloatașilor și purtarea lor în evidență concade pe seama municipiilor. Aceasta au de datoriată a pune în față publica liste gloatașilor, cari se vor cenzura întocmai ca și ale agățatorilor pentru dietă, prin municipii. O altă datorie n'au de implementat în timp de pace gloatașii. Oficerii gloatașilor și pot păstra rangul și pot și avansa. Si dintr-o gloataș pot ajunge la rangul de oficer, cei care urmăzează la vr'un curs militar și posedă cunoștințe militare. Evidența lor o va purta în suși ministerul pentru apărare.

Un răsboiu precum stau finanțele noastre ați n'ar fi cam princiios. În capitala țării ungurești ministrii sunt tot mai tare scârmăni. Până acum au vorbit tot cam oameni, cari cum și căscă gura dau în ministerul de finanțe și fiind că dîl ministeru president s'a angajat a-l apără, și neconetenit lovit și dînsul din partea vorbitorilor, așa că adesea ori se suspendă și ședință pentru d'ă se mai răcori. Mai în țilele trecute vorbi Gabriel Ungron, care atacă în mod pasionat întreaga poliță a guvernului.

Ei dîce, că acest guvern nimic n'a lucrat în decurs de 12 ani în ceea ce privește prosperitatea socială și materială. Guvernul printre slabă politică a pierdut piețele productelor țării și altele

FOITA.

Seara în ajunul nunții.

(Incheiere.)

— Nu-i vorbă, te apucă căteodată toanele tale, se scumpă șoioară. Asta-i și cel mai mare păcat pe capul nostru, că tu tot-deuna ai toane, când e vorba despre statul preotesc.

— „Să și mărturisesc, și-o spun verde: că e lumea n'a fi. Numesc me oră că femei cu toane. Sciu eu bine, că tu ai toane în adevăr pentru de a deveni un mare poruncitor; nu uită însă, că și o mămă incă și are drepturi.

— Nu are chiar nimic. Numai fatal și priceput.

— Dar dacă el n'are destulă pricepere.

— Dacă nu-mi ajunge a mea, doamnă contesa, în adevăr te-ăștăfui pe Dta mai în urmă. M'am hotărât, că dacă ne-ar pica noroc la casă, să croesc lucrurile după voia și chipuința mea.

„Pentru D-deu, sciu eu bine, că Dta esti soțul și stăpânul meu, dar n'am mâncat încă ceapa ciorbei, ca să și fiu servitoare“.

— Să cu găganțul de curte, doamnă contesa. Eu te am lăsat în toate de mai purtat de nas și încă te am lăsat prea mult. Fiind însă, că am greururi m'am lăsat cu totul. Sciu însă, că am odicină.

„Să nimeresc de minune cu învățătură, din care mi dai adi o lectie aspiră și practică. Cine a fost mai mult purtat de nas? Cu anii am răbdat fară-delegile Dtale și și le-am iertat marinimoi mai mult ca pe neșe greseli, ce provin din nescință și din crescere, decât din voință. Însă în cele din urmă se conțenesce cereasca indurare.“

— Pentru asta și tu tot dreptul. Indulgența mea a fost pusă de mult la amarnicele esperințe din pricina toanelor Dtale. Si poți mulțumi numai lui Ddeu, că n'am stîrnat jugul acesta încă cu ani de dile mai înainte; căci în adevăr nu-mi vine mai greu decât a fi slină plecată al prostiilor Dtale. Trebuie să și spun asta pe românește.

— Dacă eu și vorbim astfel, trebuie să sei de mult că Dta esci un falos, cel mai mare egoist, căruia îi place să vorbească de sentimente, căci diste între acela, cărora le place să se falească cu ceea-ce nu au.

— De minune, de aceea te fălesci, că ai minte ageră și că ești gingăș? Amăgesc pre altul, să mulțumești cerului sau să me plâng lui, eu demult demult să desmagă. Virtutea și s'a prefăcut în celi din urmă în schimbotură mușească. Cu îsimenirele Dtale mi esti cu atât mai uricioasă că mai mult și cunoște inima. Dacă nu mi-ai fi pricinuit și supără, fi sărigă, că de mult te trimitem, de unde te am luat, ca să am odicină.

„Cam tot așa și voia mea. Un egoist mult, un lingușitor, ca Dta, nu-i destina să înveselească inima unei femei înțelepte. Si după o ast-felie de mărturisire ca a Dtale, îi convins, că nu simt placere mai mare, decât a me despărțe de Dta.“

— Cu atât mai bine! Așa se desleagă totul. Eu jan astă de bani buni și nu doresc albine mai mare. Sănătate bună! Visuri plăcute. Dît mineață voine face toată isprava.

— „Să încă cu căt va fi mai de vreme, cu atât va fi mai bine, Dtale conte.“

Cu acestea se despărțiră. În ziua următoare a venit notarul, martorii, s'a compus actul de despărțire și a fost iscalit de amândoi, cu toate că preținile, rudele și cele mai vîzute persoane se împotrívă, și rugără și încercă să împace. După asta urmă divorțul.

Astfel pe neasteptate se risipi o parechie, care trăise mult timp și era la părere fericită. Disputa glumeașă deosebită soartea viitoare a celor trei copii, care încă nu văduse lumina, taia firul, care îi legase pentru tot-deuna. Si trebuie să se spună că conte și contesa erau cei mai plăcuți oameni. Despre ei nu se poate da nimic reu, decât că erau parța de aceeași slăbiciuni, care căptim cu toții.

— „Dta numesc comică povestea?“ dîse Louisa mătușei sale, cu față înțunecată. „M'a sdribot cu totul. Eu nu-mi pot închipui, ca casetoria oamenilor de

in locul celor perdute n'a fost in stare să căstige. Să deschis atâtăcăi spre Orient, dar guvernul n'a aflat încă mijloace, prin cari industria și comercialul nostru să căstige piețe nouă. Administrația, afară de unele agende, simple nu-i în stare să corespunda și altor pretenziuni, căci regimul nu s-a îngrijit de puteri capabile. Despre o consolidare căt de mică a Ungariei nici vorbă nu poate fi sub dominie d-lui Tisza. Ungaria e așa cu mult mai îndărăt ca acum 10 ani, și e mare temere, că reacțiunea va face un fiasco independent Ungariei. Poporul aduce mare jertfe pentru armată și pentru stat, dar a aflat în oraș și douăspredeceea, că Ungaria și poate întregă Monarchie, cu privire la aplanaarea cestuii orientale va rămâne singură, părăsită de toate puterile, iar ea va avea se de peat cu colosul rusesc. Opozitionalilor le place să atace vehement persoana ministrului president și politica lui dicând, că o sanare ar fi posibilă numai dacă ar indelătura pe capul cabinetului, când ministrușul president va fi redusă și aferenților statului li se va da o altă direcție. Desbaterea bugetului a fost întreruptă prin asternerea proiectului de lege al ministrului de comunități. Acest proiect se ocupă cu organizarea instrucțiunii speciale a căilor ferate.

Până aici din monarhia noastră.

Ce s'a pus odată cancelarul de fer în gând, tot va trebui să se realizeze, cu toate că deputatul Stauffenberger a promis solemn alegătorilor, că va lupta necontenit în Reichstag pentru ușurarea greutăților poporului. S'a lăiat o mulțime de vesti în Germania, cări sună cam a răsboiu: Francesii cumpără un număr mare de căi, cumpără lemne pentru barace, ear din Mecklenburg și alte orașe s'au exportat sute de mii de căi. Esportul căilor e cu total opriț în Germania, căci Germaniei li trebuie să cumpere căi. Guvernul lui Bismarck are de gând să influențeze și asupra bisericii numai și numai să îsbândeașă cu proiectul pentru septembrie. Imperialeasa Germaniei s'a exprimat, că reuniunea femeilor „crucia roșie” căt de curând va trebui să aducă jertfe patriei, ear imperatul adresă intre altele următoare vorbe casei seniorilor:

„Pot mărturiști, că înțeleptările din parlament mi-au procurat o adâncă durere, împărtășit-o astă în tot loul. Sufletul meu e de tot amărți; numai D-Voastă ați versat balsam pe el. Patria nu va fi în pericul cât timp armata va fi insuflată, ceea ce a dovedit aşa de mult prin credința și jertfele aduse în răsboiele din urmă. Nouela măsură, prin cari se întârsește armata servesc pentru ca să se impedece ori ce pericol de răsboiu.”

Pressa din Roma a dat un mare banchet în onoarea comisiunii bulgare. Multi ministri au fost părtăși, dar discursuri nu s-au ținut de loc. Membrii bulgari, mulțamind la urmă, au adaus, că Bulgaria și ei nici odată nu vor urta pe Italiani. Comisiau după ce a fost informată de ambasadorul din Constantinopol, că Poarta a așteptă cu nerăbdare și a plecat Se scircesc, că cestuinea se va aplana poate chiar în Terigrad. Regenta e aplicată să depună frânele guvernării, dacă ar și, că cesti unea Bulgariei va veni curând înaintea unui congres european.

Corespondențe particolare ale „Telegrafului Român.”

Concertul reuniei de cântări din Sibiu.

Cu cât se apropiă mai tare vremea, ca „Reuniunea română de cântări din Sibiu” să-și înțeală concertul ordinat, lumea Sibiului devenind din ce în ce tot mai nerăbdătoare, nu de altă, dar de cănd de profesor G. Dima se află în Sibiu, concerte și producționile reuniei au aprins focul farmecului în inimile Sibienilor. Concertul de Dumineca seara a reușit excelent. Publicul a fost foarte numeros — dintre străini anințat pe dl comite supren și pe dl procuror delul tribunal; au luat parte multe cunoscători ai artei musicale, și multe dame cu deosebire.

Concertul s-a inceput cu „Hora,” cor.

La astfel de hore sătul ascultă, înimă și se desfășă și rămâi cu totul înțănat. Nu e mirare deci, dacă „Hora” a secerat lungi aplause alături de publicul înimii. Punctul al doilea „Creațunea,” (Terzet) de asemenea a fost aplaudat.

„Concertul pentru Violoncelo,” ca variație, nă lasat nimic de dorit, di „Forstmaier” și-a dovedit cu cel mai bun succu înaintea sa îscușință în arta musicală.

„Cântecele toscanice” cor și solo, (alt și tenor) se transportau cu totul în lumea ideală. Simțimtele iubirii și ale durerii așa le scu Dna Agnes Brote exprima, incă în adevăr și îndoioșă și desfășata inimă.

Punctul al cincilea a fost „două cântece” pentru o voce Di Isaia Popa e destul de bine cunoscut. Si cântecele au fost așa de alese, incă să a putut vestișt nostru basist arăta întreaga sa îscușință. Succesul a fost perfect și aplauzele fremente nă lipsit nici de astădăta.

„Sextet,” din opera „Don Iwan” a fost punctul cel mai greu, dar a și fost executat de sufletul concertanilor. — Nu era lucru mai desfășător de căt să vezi pe biñă și să-ți îndulcească inimă prin vocea-i frumoasă renunțată „Gabriela” din opera „O noapte în granadă” — Dna Maria Crișan, care prin farmecul vocei te face să uîti, că mai trăesci pe pămînt; pe Dna A. Brote și pe Dna Moga; pe cei mai mult pe condicatorul reuniei, dl G. Dima, care în faptă și arăta avântul cel mare al artei musicale, și pe dl I. Popa și G. Popa. A fost o încercare grea acest „Sextet” dar a reușit precum de alcum se scia a priori că va reuși, cănd se intrunesc astfel de puteri. Asta a pus coroana concertului.

Concertul s-a încheiat cu „Făgăduința” cor cu acompaniare pe pian, după care aplauzele nu se mai sfârșesc.

Să cedea să amintesc dela început pe o persoană, care încă face parte din sufletul concertanilor. Dna Minerva Brote, care cu un tact admirabil, acompaniază pianul mai toate piesele.

De concertul de Dumineca seara publicul a rămas de tot înțănat și noi putem dice, că e mare fericeire pentru public din Sibiu, că dispune de un talent musical ca și dl G. Dima, dar numai puțin și un avantaj pentru dl G. Dima, că dispune de puteri așa frumoase pe acest teren. Aluat bun, în mână bună!

— B.—

omenie, să poată fi nefericită. Măngâie-mă earashi, căci de altminteră sunt descurajată. Nu voi fi cu totul neînțeleinic față de viitorul meu bărbat pentru soartea noastră.

„Ce cugetă” întrebă mătușa. „O, mătușica, numai de năști îmbătrână! De sigur, că atunci bărbatul meu me va avea tot deudă în inimă sa.”

Gresesci de tot, scumpă copilă. Dacă ai remânește tot așa de viață și de frumoasă, ochiul bărbatului tău să se deprinde cu tine și nu te-ar mai prețuie. Dădarea e farmecul cel mai mare din lume și cea mai bine-făcătoare femeie în casă. Din ea invorâsc îsprăvele cele mai frumoase, dar și cele mai urite, în totă luna. E cineva tineră și îmbătrânescă: dedarește împedecă că soțul să o poată băga astă în seamă. Si earashi să-ți rămânem noi tot înține și el să îmbătrânească, ar putea urma lucruri foarte neplăcute, dnuil bătrân ar dăveni gelos. Mai bine e, după cum a lăsat D-Deu. Închipuiște-ni numai, că tu ai și o băba, ear bărbatul tău un judecător, cum și ar veni astă la socoteala?

Louisă își freacă nasul și spune: „Eu încă nu scin.”

Dar, continuă mătușa: „voiesc să te fac băgătoare de seamă asupra unui secret, care —”

Tocmai despre astă voiam să te ascult,” strigă grăbit Louisa.

Mătușa adăuse: „Ja numai bine aminte. Ceeace și spun, o am esperiat. Consistează din două părți,

Boboteaza în Sepsi-Sân-Georgiu.

In mod neobișnuit până acumă în acest oras neașa secușesc după înfățișarea lui, să săverșit în acest an în ziua de 6/18 Ianuarie sfintirea apei. Creștinii nostri, români după confesiune, tin și ei la această săi mai mult ca doar la toate sărbătorile de preste an, căci nici odată nu se văd atâtă ca în această săi în biserică, ei totuși stau și întrebuință în număr de cei de alte confesiuni.

Însemnatatea festivității a ridicat-o mult prezența păr. protopop truchet D. Coltofean, care a celebrat și sf. liturgie asistat de parochul local Alecu Popovici. La 11^a ore, a. m. se porneau publicul cel numeros, înainte cu praporii bisericei între sunetul clopotelor, spre piata, unde era aşezată o masă înbrăcată înaintea unei fântâni cu pumpe, și la o depărtare oarecare trei treasuri puse la dispoziție din partea magistratului orașenesc. Timpul înîntîi, deși friguros, — cum cred și străinii, că trebuie să fie la Boboteaza, românilor — și buibului treasurilor atras tot mai mult public privitor din piată, mai cu seamă pentru că până acum se obiceaiau a eșii la un loc ferit într-un păr în marginea din sus a comunei. Era ceva înălțător de inimă audirea echoului, ce-l rezungea în piata cea largă sunetul momentan unul după altul al celor trei treasuri la cetea evangheliei, la invocările duhului sfant pentru sfântirea apei, și când însemnat cu crucea să s'omenit Monarhul și Arhiepiscopul. Tot serviciul a decurs într-un mod precis și festiv, precum nu și aduceau aminte să mai fi văduți creștinii nostri, ear cei străini nu credeau, ca există în biserică noastră atari festivități.

După ce s-a sfârșit stropirea cu apă a celor prezenți, între care se aflau mulți de alte confesiuni, conductul se reîntorse în ordinea de mai dinaintea bisericii, de unde după încheierea slujbei se deține, fără să mulțamă în sufletul său, și mulțamind totodată lui protopop pentru dispozițile, ce a luat ca să reiasă festivitatea în astă mod.

Pot fetele tuturor se potea cetei bucuria ce provenia din conștiința de sine înărtățită acum prin credință, că scindu-ne afirma, nu mai putem fi desprețuți nici bisericei nici naționalimintă, și fac rîu prin urmare acestei cătăvinte dintr-pe poporul nostru năi înaintat, ceea, cără vînd a se da de oameni de oraș, cred că și rușine a merge la biserică românească, și cu atât mai verțos a se arăta înaintea străinilor, că nu pun preț pe legea străbună.

Ce ceva curios mai amintesc, că unor din clasa mai inteligență maghiarii nu le-a prea convenit procesiunea românească în stil mai mare în oraș secușesc, despre aceea însă nu vor avea cauză a se teme, că români maghiariști din Sân-Georgiu și împreguriu vor „valachisa” oare când orașul.

Un privitor.

Un cuvânt pentru înfățuirea de asociații pentru cultura morală a poporului.

Nime nu va trage la îndoeală, că moralitatea pe ce îi mergem tot mai tare decădu și biserică între împrejurările actuale prin puterea cuvântului nu e în stare ca să pună stabilită în mod eficace acestel decadente, ce prinde rădăcini tot mai adânci în toți rami vieții publice, ceea ce însă nu succede

Partea întâi a mediul unei căsătorii fericite, prin care se delătură ori ce ar putea prințui galvează și discorde. Partea a doua e mijlocul cel mai bun și mai sigur pentru a și poata femeie păstră tot-deană grația.

„Continuă,” strigă Louisa.

„Așa dară parțea întâi a mijlocelor: Duce-vîi în ora cea dinaintă după cununie numai singuri într-un loc și pretinde dela mirele teu un jurămînt. Făgăduințe-ve unul altuia sărbătoresc: nu, nici chiar în glumă să nu ceteza și a impinge, a se sfâră său a face căt de puțin rîu unul altuia. Nu! Eu și-o spun: nici odată! Chiar și numai impunșurile glumește, rîntă din petulană pe înfluenta vîdrodată la seriositate. Însemnă și-o! — Apoi făgăduințe-ve unul altuia cordial și solemn: a nu fi tainici nici unul înaintea celuilalt, și secretele supusori căruia pretest, să se scoată la ilevală prin scuza. Voi trebue să-ve cunoaște. Și dacă unul din întemplieri ar gresi — să nu treacă nici o clipă și să se destăinuji, întemplieră aceasta chiar și prin lacrimi, dar să se destăinuji. Dar întocmai precum între voi nu-i nimic tainic, din contră în taină trebuie să fienește tot, ce vorbiți voi în casă, ce vî se întemplă în viață conjugala și ce simții tainic să fienește înaintea tatălui, a mamei, a sorei, a fratelui și înaintea intregiei lumi. Numai voi amândouă și eu D-Deu ve puteți croi o viață liniștită. Un al treilea și un al patrulea, căruia ia și împărtășă ceva, se va amesteca între

voi și va pune parte! Astă nu trebuie să se întâmple. Promite-ve astă. Înnoiți jurămîntul ori de căte ori a-ți cădă în îspita. Ve-veți afa de tot bine. Sufletele voastre vor trăi împreună și amândouă veți fi unul. O, dacă multele părechi, care se cunună și discorde, să se înțeleagă, cătăvunul, în primele momente ale cununiei, căte căsătorii năi mai norociște, decât cum se afa — nenorocite.”

Louisa sărătu mâna mătușei sale cu o adâncă mulțumire și înălțătoră. „Sum convinsă, că așa trebuie să fie. Unde nu se înțemplită aceasta, însurăței rîmă chiar după căsătorie, ca doi străini, nu se cunoacă. Fără de aceasta nu poate fi noroc. Si acum, mătușica împărtășește-mi și mijlocul, prin care își poate o femeie conserva frumusețea.”

Mătușa zimbă și spune: „Nu trebuie să tăgăduim de loc, că un bărbat frumos ne place femeilor de o suțe de ori mai mult decât unul urit; și bărbatii ne plac, când suntem drăgălașe. Însă cea ce numim frumos, ceeace și ne place nouă la bărbatii și de ce suntem drăgălașe noi bărbătoții nu e numai pielea, și perul, desvoltării și coloarea, ca la o stație sau într-un chip; ci suntem proprii, în care se află spiritul, al cărui farmec se manifestă prin privire sau prin vorbe, prin seriositate, prin bucurie și prin întristare. Bărbatii ne idolobilăză cu atât mai mult, cu căt astăi mari virtuți în inimă noastră, care se manifestă prin esteriorul nostru; iar noi adesea ori judecăm în bărbat rîu, că ii greșos, deși el e plăcut și drăgă-

unua, să admitem, că va succede unei acțiuni comune, pentru aceea ni se pare de tot practica idea susținută de dl prof. sem. I. Pinciu din Carașești în această direcție și în cele următoare reproducem și noi după „Foia diocesană“ acest articol:

„Pentru timpul nostru, atât de turburat pe toate terenele vieții, este fără îndoială cel mai serios seamă, că se ridică din toate pările profesii, cari predică un viitor amintitoriu. An fost, nu-i vorbă, și până aci oameni, și cu deosebire bărbați de ai bisericel, cari strigă în ton pesimistic cu glasul celui din pustie, că păcatul și perirea oameilor. Astăzi însă s-au asociat lor și alții: oameni de școală și pretenți de ai poporului.“

Nu poate să ducă la bine, dice chibzuitul mos-Roată, pentru că prea se clătină toate în timpul nostru. În familie s'au slabit cu totul legăturile de credință și supunere. Copii se măsoară cu părinții în judecătă. Moralitatea tot mai mult se retrage, făcând loc patimilor. De ce se sfiau bătrâni, astăzi se privește ca ierarhi, și de ce înroșau altădată, se săvârșesc astăzi ca nerușinare.

„Cine găndesc preste diua de mâne va presupînă, că poate încă la începutul veacului viitoru va erupe un răbuș cumplit pentru apărarea creștinismului, pentru apărarea tuturor principiilor morale creștine. Materialismul, postă după plăceri, baștociura, îngâmătarea în școală: aceste grandioase puteri distrugătoare sunt active în Europa întreagă. Potrize vine diua, cînd tot ce e creștin se va aduna în jurul unui standard,“ dice istoricul Treitschke. Si societatea regnicoară pentru nobilitatea moralei s'a constituit neînălțat tot numai din vedere părapastică, în preajma căreia se află popoarele din Ungaria, în ce privește starea lor socială și morală.

Cei ce nu suntem străini de viața poporului scim, că toate raporturile ei au luat o față, pe care se văd simptomele unei grele înbolnăviri. Si trebuie să ne îngrozim, când gădim, că un popor apucând pe povîrnișul decădință morală, că că mai mult înaintează, cu atât mai greu se poate opri în calea sa spre ruină. Deoarece mai toți cetățenii acestor foii sunt în mijlocul poporului, așa de prinos a-mi amintesc cuvintele facând o excursiune în toate ramurile vieții poporului și arătând semnale singuratoare ale boalei. Voiu ceea ce însă să zugrăvesc în trăsuri generale o mică iconă despre viața religioasă și morală a poporului nostru.

Fundamental unici nașteri, viața familiară și sfidunită la noi români nu numai în părtuire de jos, ci și la cei de frunte; la astă numita inteligență. Cu căciușinări se fac ați căsătorile și căt de ușor se desface! Cam a înfăptuit astăzi de a mai fi o bucurie numărul mai mare al copiilor! Viața de creștină se desvoală și bătrânilor se îmulsează pe toată diua. Bogăți și săraci, toți sunt cuprinși de poftă sălbatică. Servitori nu mai sunt cu credință față de stăpân. Și an de an se sporesc numărul celor ce se prăpădesc de boalele lumeni. Temnișele gem de criminaliști și cu deosebire numărul pre marale ai criminaliștilor tineri sunt martori de putregăineasă morală. Numărul celor fără de casă, fără de masă încă și la culme în timpul nostru. Cătă nesiguranță în comerț și căt de puțină credință la vîndut și cumpărăt! În ce privește viața politică apoi luptă, pătmășă a partidelor trebuie să pună pe ori și cine pe gănduri. Căt de ușor își vînd oamenii convingerile! Unde și statonnicia de odinioară a românilui?

Priind dar oricăror în viața poporului, vedem semne foarte primejdiease de decădere morală. În tot loul vedem simptome serioase ale înbolnăvirii organismului social. Si aceste sunt semne numai din afară la suprafața organismului

laș. — O soție tineră, care voiesc să-și păstreze frumusețea, poartă grija de spirit, păstrează facultățile inimiei, virtuțile, prin cari va lănuji pe iubitul seu. Si cel mai bun mijloc de a păstra virtuțile, de a nu se învechi, ci de a rămâne pururăcătină este religioasă, aceasta împreunare cu Djeu, cu eternitatea, și cu credința; și religioasitatea, calea cea binevoieatoare, curată și pacinică a vieții, ce conduce pe oameni la Djeu.“

„Asciuta, înină scumpă“ continuă bătrâna, „sunt virtuții, cari provin numai din înțelepicina vieții. Ele se învechesc cu timpul și se schimbă, căci și la schimbare împrejurările și a aplacărilor înțelepicina își schimbă mijloacele, fiindcă icsușinăta nu crește deotdeauna cu timpul și cu suferințele. Virtuțile religioase nu se pot altera, ele reșină în veci și purură acesea, căci Djeul nostru însuși e vecinie și fiindcă vecinicia tot-de-oara acesea este, ear noi și iubiti nostri ne schimbăm. Păstrează un spirit nevinovat și elevațios, așteptând toate dela Djeu: astfel îți vei păstra tu în frumusețea sufletească, care o venerează ați logodnicul ten. Eu nu m'am facut strajă domnilor, nici nu îsporicăt; eu im-podobesc bucuros și glumeșc bucuros. Dar tomai de aceasta îți spun. Fii o creștină dragă și elevațiosă, și vei fi odată ca mama, mai târziu ca mama bună frumoasă!“

Louisa cuprinse pe mătușa ei pe după cap, plânsă își dise: „Îți mulțumesc, îngerul meu!“

Din „H. Zschokke.“ Tr. de I. Broju.

lui. Boala însăși e mai adâncă, materia otrăuitoare și mai ascunsă.

Este scut, că pentru înaintarea sau decădere unui popor este hotărâtorul spiritual, care se arată în felul de a primi lucrurile și în toate întreprinderile lui. Si tocmai aci zace răul, care ne face să privim cu îngrijire în viitor, căci să perdiți și din înălțării de tot mai mult să perde spiritual, de care a fost pătruns poporul român, spirit, care ne-a finit întregi prin decursul atâtăor veacuri furtunioase. Astăzi neîncredință să cred în deuri de creștin și religioasitate se privește de fățurie. Banul și logica materialismului: „Aid să bñem și să măncăm, că cine se mai trăin măne,“ sunt idili, la care se închină mii de mii de români.

Voină a mai lumina colorilor mai întunecate ale tabloului deosebită viața poporului, vor dice unii, că nici în treptăt n'a fost astfel starea socială și morală a poporului nostru. Cine nu vrea însă să nu se mai însele pe sine va recunoaște și deosebirea destul de mare în modul de gădire de ași și de odinioară al poporului nostru. În care epocă a istoriei naționale aflată, că opinionea publică se și-a postat în contra credinței și moralei creștine? În veacurile trecute există în popor o conștiință creștină; astăzi oamenii astăzi sunt rationale pentru de ași întemeia viața lor necreștină. Se înțepun în față surjindă pentru moralitatea lacăș și desconsiderarea vieții religioase bisericesci.

Să ne punem acum întrebarea, că dea cea clasă de oameni s'a zidit în popor corupție morală și religioasă. Vom da tributul adevărului afirmând, că real vine de căi ce sciu cartă sau de clasa-prătinișă cultă și dele străină, care are de a face. Ideile necreșinței lăție de școală modernă au fost supte mai întâi de cărturarii nostri, apoi dea ei s'au strecrată pictură de pictură în pătură, celor ce trăiesc din lacrimi mălinorilor lor. Să nu ne mirăm, dacă ve, trebil să seceră furtună semănând vînt!

Lucerurile inspirante fiind constatațe, nu vom putea să desconsiderăm seriozitatea situației: că alergăm spre o criză: Ni se impun deci întrebările: ce e și de făcut? Sta-vom să mai departe cu mâinile în stă, privind cum progresează procesul de deconcreștinare sau ne vom hotărî, ca să restabilim legătura fizică din îndurarea lui Djeu între români și creștinism? Lăsă-vom ca torrentul decădință, portin din înălțimea semi-culturii moderne, să nimicească viața socială a românilor, ori credem, că a venit timpul să-i punem stăvila?

Răspunsul rezultă de sine. Și eu îi afirmă, că în fața paginelor și stricăturilor, ce se nasc din decădință religioasă, este datorină fie căruia român adevărăt să pună umăr la umăr și se ridice erași la valoare adevărurile religioase și moralei creștine, singura putere, care ne poate scăpa sigur de o mai departe degenerare. —

În prima linie sunt însă dateore organele bisericii așezate anume spre acest scop de Măntuitorul nostru, ca se conlure cu toată tără și delătură curențul bolnavicios, care surpă temelia societății noastre. Ele sunt obligate în virtutea votului dat și împlini cu totă seriozitate și conscientizării chierimale și a stărui într-acolo, ca biserică să devină adevărul isvor de măngâiere și fericeire pentru credințioși. Măntuitorul nostru încredințând organelor să le marcheze împreună totodată sarcina grea, ca și fie luminătoare adevărător și conducețoare bune ale poporului. În misiunea lor sunt însă impede date organele bisericii prin aceea, că cu deosebire în timpul mai nou îl s'au stîrbit vădu și autoritatea prin urenlări și clevetări nerușinoase, ce să-riudică și se ridice continuu contra lor de inițiatorii bisericiei și ai nașterii noastre.

Organele bisericiei au prin urmare trebuință de sprijinul tuturor bătrânilor, cari iubesc poporul și voiesc să-lucreze pentru binele lui.

Dacă voi deci serios, ca să punem stăvila răului care a prins rădăcini în viața religioasă-morală a poporului nostru, apoi răbdă să căut și nesece mijloace acomodătoare timpului. Să luăm pildă dela inițiatorii bisericii și inițiatorii să intrăm și noi în mijlocul poporului și să nu așteptăm, că el se vină la noi, să-rievrem pe toate căile, să-l invităm, să-l căutăm și să-l aduăm. Aceasta nu o poate face un preot el căt de harnic, nici un mic comitet. O poate însă face o societate de bătrâni harică, de oameni cu vădu, cari au voință și curajul de a se întrepune cu toată greutatea autorității pentru o viață socială creștină. O poate mai ales un număr mai mare de societăți, cari se estind peste o înălță provincie locuită de români.

Nu-i oare timpul, ca să urmăm și în astă privință unei trăsături caracteristice a timpului nostru, care este un timp al asociațiilor și să înființăm asociații, care se aibă de făntă, de a regenera viața religioasă și morală a poporului și a lăbi obiceiurile creștine și patriotismul creștin.

Aflând, că cercurile hotărâtoare și competente se vor pronunța în mod favorabil și vor primi ideia aceasta de salutară: imi rezerv dreptul, de a desvolta cu altă ocasiune modalitățile, sub care cred posibilă înființarea astorului de asociații.“

Ioan Pinciu.

Varietăți.

* (Postal.) Din partea direcției postale din Sibiu, se scrie concurs pentru ocuparea postului de magistrul postal din Puia (comit Hunedoara). Pe lângă încheierea de contract de oficial și depunerea

de 100 fl. cauțiune, acest post este imprenut cu 250 fl. salară și 340 fl. pașal de cancelarie și transport.

Rugările de concurs sunt a se trimite direcției postale din Sibiu în termen de 3 septembrie. Sibiu 19 Ianuarie, 1887.

Directorul postal.
Bene m. p.

* (Casă de moarte.) Aureliu Predovici, locotenent c. r., Ioan Predovici, practicant în drepturi și Elisaveta Oprisovă născută Predovici, ca fi, cu înimă înfrântă de durere incunoscințează în numele lor, că și al tuturor rudenilor pe toți cunoscuți, că prea iubitul și neînțuitul lor părinte, respectiv moș, frate, socru, unchiu și cununat.

Ioan Predovici,

paroch și asesor consistorial greco-oriental;

Sâmbătă în 10/22 Ianuarie 1887 în vîrstă de 63 ani, după o boala scurtă și-a dat nobilul seu suferit în mâini creatorului.

Osemintele defuncțului său petrecut în 12/24 Ianuarie a. c., la 3 ore d. a., la vecinica odină din cîntîrul bisericii gr.-or. din Ocna inferioară. Ocna, în 10/22 Ianuarie, 1887.

Fieci tării usoară și memoria binecuvîntată!

* (Necrolog.) Ioan Babes, preot gr. or. în Daia-săsească a reposat în al 59 an de la vîrstă sale, lasând în doliu pe soția sa și 7 copii. Reposaș preot — după cum se zice într-o corespondență a fost unul dintre cei mai zețoși preoți din protopresbiteratul Sighișoarei, care prin interesul cel vîn al pastorirrei sale în decurs de 36 ani, a scutit să-și căstige îmbuirea filor sei sufletești, încredere supărătoră și stima tuturor. Dovadă elatantă despre aceasta, numerosul public ce a luat parte la înmormântare, atât din Daia-săsească că și din comunele învecinate.

* (Dreptate.) În săptămâna trecută Curia regească din Bpesta a aprobat sentința tablei regesci din Mures-Osorhei, prin care solgăbirul Pelei Măr din Jibou pentru defraudare a fost condamnat la 5 ani închisoare, iar notariul cehul Goldberger care ia deată măna de ajutoriu în această privință, a fost condamnat pe 6 ani închisoare, și amendoi la perderea oficiului.

Dare de seamă publică.

(Al doilea comunicat.)

Pentru ajutorarea bisericiei din Căpăț (Köpecz) în protopresbiteratul Treicașinelor, au mai incurz la acest oficiu protopresbiterul următoarele colectări de bani:

I. Din protopresbiteratul Săliștej:

Consemnarea contribuților din tractul protopresbiteral al Săliștei pentru ajutorarea bisericiei din Căpăț și anume din comunele:

Aciliu 1 fl. din lăda bisericiei. Annaș 2 fl. 23 cr. colectați dela popor 21 cr., 18 cupe de curcură computate în bani 1 fl. 12 cr. și 19 cupe de curcură computate în bani 90 cr. Cacova 1 fl. 10 cr. colectați în biserică dela popor. Găleș 3 fl. 63 cr. 1 fl. din cassa bisericiei. 2 fl. 63 cr. colectați în biserică dela popor. Gurarului 5 fl. și anume dela d-nii Ioachim Muntean, par., Nic. Hențiu, not., I. Tristiu, primarul căt 1 fl., Dionisia Aron, paroch, George Popa, inv., Ioan Voic căt 20 cr., Petru Cătăoianu inv. 10 cr. în biserică colectați 30 cr. Mag 1 fl. prin colecte dela popor. Săcel 60 cr. colectați în biserică dela popor. Săliște 46 fl. 45 cr. Conform listei alăturată 39 fl. 55 cr. restul prin colecte dela popor. Sibiel 2 fl. 40 cr. 1 fl. 1 din cassa biserică-i, 1 fl. din cassa alodială, 2 fl. 10 cr. colectați în biserică dela popor. Tilișca 14 fl. 70 cr. 5 fl. din cassa alodială, 2 fl. din cassa bisericiei, 7 fl. 70 cr. colectați în biserică dela popor. Vale 2 fl. 30 cr. colectați în biserică dela popor. Valea 82 fl. 11 cr.

Lista contribuților pentru biserică din Căpăț colectați prin protopresbiter Dr. Nicolau Maier în comună Săliște.

Dr. Nicolau Maier 2 fl., Dna Maria Maier 1 fl., L. Le-men, pretor 1 fl., Nicolau Greaveu 1 fl., Petru Hanciu 1 fl., Petru Tămpărianu 1 fl., Dumitru Lucianu 1 fl., Dumitru Tămpărianu 1 fl., Dumitru N. Simian 1 fl., Stana lui N. Brânduș 1 fl., Lupea Blot 1 fl., Bacur Comşa prim. 1 fl., Stan Herța 1 fl., Petru Cergen 1 fl., Danil Bârzan 1 fl., Nicolau Tinteas 1 fl., Nicolau Schitea 1 fl., Vasile Dădărălat 1 fl., Maria D. Bloj 1 fl., Prie 70 cr. Maria N. Greaveu 50 cr., Nicolau Loșină 60 cr., Petru I. Roșca, căpitan 50 cr., Romu Mircea 50 cr., Aron Gogonea 50 cr., Dumitru Lépăduț 50 cr., Nicolau Neamțu 50 cr., Mihail Stoica 40 cr., Danil Marcu, paroch 50 cr., Nicolau Herța 30 cr., Dumitru Beju 40 cr., Oprea Sora 30 cr., Ioan Banciu 40 cr., Nicolai Neamțu 30 cr., Ioan Tinteas 20 cr., Moise Rozan 30 cr., Oprea Greaveu 40 cr., Dumitru Răsău 20 cr., Ioan Comşa 20 cr., Oprea Steflea 20 cr., Nicolau Cincur 30 cr., Dan Cristiu 40 cr., I. Péligrad 30 cr., D. Tinteas Dumitru Boeriu 40 cr., M. Banciu 20 cr., O. Hăsigană 30 cr., I. Simian

30 cr., Nicolau Mosora 30 cr., Maria D. Herța 20 cr., Onisifor Borvă, paroch 20 cr., Teodor Popa 30 cr., Nicolae Crău 20 cr., Nicolae Peligrad 25 cr., Ioan Herța 20 cr., Petru Simian 20 cr., Dumitru Popa bătrânu 30 cr., Nicolai Moisin 30 cr., Ilie Stelea 40 cr., Șoimă 40 cr., Dumitru Blo 20 cr., Dumitru Băncioară 20 cr., Ioan Munteanu 20 cr., Dumitru Ivan 20 cr., Achim Roșca 10 cr., N. 20 cr., Ioan Sandru 20 cr., Dumitru Chibău 20 cr., N. 10 cr., N. 10 cr., Nicolae Sima 20 cr., Nicolai Ivan 10 cr., Maria Dumitru N. 10 cr., Lupea Hasigan 30 cr., Ioan Herța 20 cr., Oprea Rodean 10 cr., Maria Ghibău 10 cr., Dumitru V. Popa 10 cr., Ilie Sora 20 cr., Dumitru Gheorghină 10 cr., Biserica gr. ort. din Seliște 2 fl., — Suma 39 fl. 55 cr.

II. Din protopresbiterul Sebeșului.

Consemnarea banilor colectați prin dl prot. I. Tipeiu în comunale jos numite a protopresbiterului Sebeșului pen- tru biserică din Capet:

Sebeș 19 fl., 7 cr. Deal 70 cr., Sugag 1 fl. 46 cr., Cioara 1 fl., Obâba 4 fl. 80 cr., Dainu 4 fl. — Suma 31 florini 3 crucei.

Primează marinimoșii bine-făcători ai acestei biserici și în special preoața, doi protopresbiteri ai tracăturilor respective pentru bunăvoie, cu care au sprijinit o cauză națională bisericească adâncă mulțumită, ce o exprimă în numele comitetului parochial respectiv.

S. Sân-Georgiu, 3 Ianuarie, 1887. D. Coltofan, protop.

Judecata unui laic: Suferitorilor, întrebuită elici- rul de nervi al Dr. Lieber (ne scrie un amic a celiuia, care fiind debil și năputând lucra, în urmă luni prin elixir era ca nou născut) săa en strig fără căruia, care e bolnav și miser și care nu cunoaște încă această beatură miraculoasă și ce drept are acela. Da, voi suferitorilor, beți elicisul de nervi a Dr. Lieber. Numai singur veritabil se află sub marca de deposit [forțe cu ancoră] în sticle 1/4 Litr. 3 Mk. 1/2 L. 5 Mk., 1/1 L. 9 Mk. în farmacie și în centrală N. Schulz, Hannovera Deposit.

Loterie.

Sâmbătă în 22 Ianuarie 1887.

Timișoara:	17	27	78	41	40
Viena:	78	62	59	21	36

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

Așteptă de sub presă:

CALENDARARIU
pe anul comun dela Christos
1887.

Anul al treizeci și sesepta.

Prețul unui exemplar legat **30 cr.**, pentru vîndători nelegat **23 cr.** v. a. și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Calendarul Julian și gregorian, cu însemnarea exactă a Evangelior și calendarului de peste an). — Pătrare lunilor. — Genealogia caselor dominoare austriace. — Regele european. — Serviciul postăl și telegrafic. — Tacea de timbru pentru polite și documente. — Tabelă pentru computarea intereselor. — Măsurile nove și vecni.

biserici ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprinzând și protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parohii și învățătorii cu comunitate bisericească, din arhiepiscopie după noua arondare a protopresbiteralor.

Ierarhii metropolilor vecinătății din Austro-Ungaria.

Imperialeasa Eudoxia. (Continuare.)

Conspectul săptămânii. — Însemnarea tergurilor.

Administrația tipografiei archidiecesane în Sibiu.

Sematismul

biserici ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprinzând și protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parohii și învățătorii cu comunitate bisericească, din arhiepiscopie după noua arondare a protopresbiteralor.

Ierarhii metropolilor vecinătății din Austro-Ungaria.

Conspectul săptămânii. — Însemnarea tergurilor.

Administrația tipografiei archidiecesane în Sibiu.

Nr. 41/1887

[1517] 3—3

Publicațiume.

Din partea tribunului regesc din Elisabetopol privind acesta se aduce la cunoștință, că în urma rugării lui Andrei Schneider și consiliu din Mergințel (Morgonda) pentru conduceră comasărei hotărârile comunei Mergințel, se pun de la pertracăre, datea diua de **25 Februarie 1887**.

9 ore a. m. ce se va înține în cancelaria comunală din Mergințel, la care printrare se citează toți interesații în cauză cu aceea observare, că părțile caruia se vor prezenta se vor considera ca invocate la comasare.

Din sedința tribunului reg. din Elisabetopol, jumătă la 10 Ianuarie, 1887.

Nagy Lajos, ifj. Csegezi, pres. notariu.

Nr. 6083 1886 civ.

[1516] 3—3

Publicațiume.

Subscrizorii privind acesta aduc la cunoștință publică, că pentru pregătirea lucrărilor comasărei hotărârile din Buiu (Bolya) și anume: pentru regularea reprezentării, alegeră inginerului și stăverea prețimării lui de spese, ca di de pertracăre, se definește data de **7 Februarie 1887**.

9 ore a. m. ce se va înține în cancelaria comunală din Buiu, la care printrare se citează toți interesații cu acea adaugare, cu prin reprezentarea unuia sau altuia procedura nu se poate impiedeca.

Elisabetopol, 31 Decembrie, 1886.

Judelele emisi la tribunului.

Klelemen m. p., jude.

Singur veritabil se află sub aceasta marca de deposit

Elixir

pentru reimprospătarea nervilor a profesorului Dr. Lieber

durabil, radical și cel mai sigur leac dintre toate, chiar și contră celor mai cumplite dureri de nervi, provenite din pecetele tinerelor. Cură radicală, contra tuturor morburilor, care debilizează corpul precum: gălbinaresc, iritațiune, durere de cap, migrene, batele de înină, durere de stomac și mistuirea neregulată.

Elixirul acesta compus din cele mai nobile plante de pe întreg pământ și aprobat din partea unei autorități moderne a științei; speră prin urmare și cea mai deplină garanție pentru depărtarea sus amintitelor morburilor.

Desăvârși mai de aproape da cerculari acuza la fiese-care sticlă. **Pretui** 1/2 sticla 2 fl. v. a., o sticla întreagă fl. 3.50 v. a., o sticla după fl. 6.50 v. a., pe lângă trimitere s'au asignaține. — **Se aflare în toate farmaciile.**

Deposit principal: Einhorn-Apotheke Max.-Fantă Prag, Alstäder Ring. **(1441)** 7—26

Deposit în Sibiu la W. F. Mor- scher; farmacie la „Genter Kreutz.”

Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1886.

Budapestă—Predeal		Predeal—Budapestă		Budapestă—Arad—Teiuș		Teiuș—Arad—Budapestă		Copșa mică—Sibiu	
Tren noct.	Tren accelera- tor	Tren combinat	Tren de per- soane	Tren de per- soane	Tren accelera- tor	Tren combi- nat	Tren de per- soane	Tren de ombibus	Tren de per- soane
11.10	7.40	—	—	București	—	Viena	—	11.24	8.42
7.40	2.0	3.10	6.20	Predeal	—	Budapestă	—	12.19	3.59
11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș	—	Szolnok	—	12.30	4.29
2.02	5.45	5.58	11.40	Brășov	{ 4.16	Arad	{ 4.10	5.45	Orăștie
4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	—	—	7.04	4.30	Simeria (Piski)
—	7.03	9.14	1.52	Apatia	5.43	—	7.22	4.43	Zam
—	—	9.24	—	Agostofalva	6.15	—	7.58	5.7	Gherla
Várad-Velence	—	—	9.41	Homord	7.06	—	8.17	5.19	Deva
Fugyi-Vásárhely	—	—	10.19	Hasfaș	8.52	11.03	8.36	5.41	Brănești
Mező-Telegd	—	—	8.54	Sighișoara	9.31	11.26	—	6.09	7.28
Rév	—	—	12.18	Orăștie	11.26	Bârzava	—	6.28	Gurașada
Brăca	—	—	12.54	Orăștie	12.16	Soborin	—	6.55	Orăștie
Bucia	—	—	12.54	Mediaș	10.16	—	7.25	8.42	Orăștie
Cincia	8.55	1.57	4.26	Mediaș	10.67	Zam	—	5.30	Orăștie
Huedin	9.28	8.11	5.08	Copșa mică	11.19	Gherla	—	8.01	Bârzava
Stana	—	—	8.40	Mediaș	11.31	—	8.44	9.12	Mediaș
Aghires	—	—	4.15	Blas	11.52	—	8.44	9.12	Mediaș
Ghribău	—	—	4.88	Crâciun	12.43	—	8.44	9.12	Mediaș
Nadisul ung.	—	—	4.58	Teiuș	1.51	—	8.44	9.12	Mediaș
Cins	10.28	5.26	6.43	Alud	2.18	—	8.44	9.12	Mediaș
Apahida	11.—	—	7.08	Vîntul de sus	2.48	—	8.44	9.12	Mediaș
Ghiris	11.19	—	7.36	Uioara	2.6	—	8.44	9.12	Mediaș
Cucerdea	12.33	—	9.16	Cucerdea	3.14	—	8.44	9.12	Mediaș
1.06	—	—	10.—	Ghiris	4.01	—	8.44	9.12	Mediaș
Uioara	1.13	—	10.9	Apahida	5.28	—	8.44	9.12	Mediaș
Vîntul de sus	1.20	—	10.19	Cluj	5.56	—	8.44	9.12	Mediaș
Alud	1.41	—	10.48	Cluj	6.31	6.03	8.44	9.12	Mediaș
Teiuș	2.10	—	11.34	Nadisul ung.	5.2	6.21	8.44	9.12	Mediaș
Crâncenel	2.35	—	12.12	Ghribău	1.08	—	8.44	9.12	Mediaș
Blas	2.48	—	12.30	Aghires	7.23	—	8.44	9.12	Mediaș
Mediaș	3.20	—	12.52	Stana	7.50	—	8.44	9.12	Mediaș
Copșa mică	3.41	—	1.52	Huedin	8.12	7.14	8.44	9.12	Mediaș
Mediaș	4.—	—	2.18	Ciuciă	8.52	7.48	8.44	9.12	Mediaș
Eliasabetopol	4.35	—	3.03	Brașov	9.10	—	8.44	9.12	Mediaș
Sighișoara	5.10	—	3.59	Brașov	9.29	—	8.44	9.12	Mediaș
Hasfaș	5.37	—	4.28	Rév	9.41	8.82	8.44	9.12	Mediaș
Homord	7.06	—	6.16	Mező-Telegd	10.24	8.48	8.06	9.12	Mediaș
Agostofalva	7.43	—	6.44	Fugyi-Vásárhely	10.43	—	8.38	9.12	Mediaș
Apatia	8.11	—	7.46	Várad-Velence	10.53	—	8.44	9.12	Mediaș
Oradea-mare	8.41	—	8.25	Mediaș	11.—	9.13	8.44	9.12	Mediaș
Brașov	9.21	—	9.15	Oradea-mare	11.15	9.18	10.05	—	Mediaș
	1.55	5.45	—	P. Ladány	1.09	10.38	1.23	5.17	Petroșeni
	2.53	6.22	—	Szolnok	3.29	12.20	3.24	5.25	Timișoara
	3.28	6.47	—	Budapestă	6.88	2.15	7.45	10.—	Arad
	9.35	11.45	—	Viena	8.—	8.—	6.05	—	Mediaș

Note: Numerele cele grease înseamnă orele de poapte.

Redactor provizoriu: Dr. Rem Roșca.

Editura și tiparul tipografiei archidiecesane.